

Певно, не всім відомо, що в 30-х роках, за Польщі, в Гощі існував свій самодіяльний оркестр струнних інструментів.

Історія його виникнення така. В містечку мешкала сім'я Самохваленків. Батько — вчитель Гощанської семилітньої школи. Мати клопотала по господарству, а у вільний від роботи час радувала домашніх грою на скрипці. Щодо шістьох синів — Івана, Захара, Володимира, Євгена, Александра та Юрія, — то вони були чудовими гітаристами, мали чарівні голоси, любили пісню.

Забігаючи наперед, скажемо, що Іван став поетом, друкувався, мешкав у Варшаві, там і помер. Його брат Олександр пов'язав свою долю зі Львівським оперним театром. Одного разу трупа приїздила навіть в Гощу, і Олександр разом з дружиною виступав перед громадою містечка.

Жили Самохваленки на Оселі. По сусідству з

ними мешкав Филимон Попович (з його слів, до речі, і записана дана історія), до котрого часто навідувався товариш Михайло Ковальчук. Хлопці пліткували, співали під гітару.

Це примітив Володимир Самохваленко, який, здобувши педагогічну освіту,

ПЛАКАЛА СКРИПКА, ДЗВЕНІЛА ГІТАРА...

сидів без роботи: польські власті не бажали мати ще одного вчителя-українця.

— То що, хлопці, може, разом заграємо?

Заграли. Та ще й як!

А згодом до них приєднались Володимир Гуда (мандоліна), Андрій Коцик (скрипка, гітара, балалайка, мандоліна), Іван Малецький (балалайка) та Дмитро (на жаль, прізвище встановити не вдалося), який опанував гру на скрипці.

Музика — річ специфіч-

на. Її красі підвладні і малі, і старі. Тож не дивно, що скоро оркестр і пісня завоювали в Гощі неабияку популярність, і послухати хлопців (особливо в неділю) приходила молодь, заглядали літні люди. Проте сцени, звичних у таких випадках підмостків

дійства обдумувала і місцева вчителька, дуже вродлива українська дівчина. І тут її осінило: а що як запросити гощанських оркестрантів?

Словом, хлопці приїхали, дали концерт, співали, танцювали. Особливо гарно виходило зазначене у М. Ковальчука, русоволового красеня-гітариста, який раз за разом запрошував до танцю подільянську вчительку. Це дуже не сподобалося її ревнивому кавалеру Кузьмі. Недовго думаючи, він дістався до Тучина, зайшов у поліцію і повідомив, що у них в селі зібрався підозрілий гурт українців.

Прибувши в Подоляни, поляки потрапили у вир звичайного народного дійства. Що робити? Тільки одне — повернутися ні з чим. Що вони і вчинили.

...Струнний оркестр в Гощі. Короткий, але вагомий рядок новітньої історії краю.

Юрій КУЗЬМІН.